

G Orosz Piroska
Távoli kép

Távolban látok fellegeket
habos fodrával fenyeget,
de én nem dőlök be neki,
mert nem látom közeledni.

Nagyon széles az óceán
szél lovagol a víz hátán,
úgy játszik a fodraival,
mint kisgyermek a labdával.

Az én szemem kerekedik
fénye víztükrére esik,
együtt csillognak a vízen,
csodálkozom gyermekien.

Bálnák úsznak el előttem
prüszkölnek a levegőben,
orruk lyukán víz áramló,
látványa mesébe való.

Ámuldozva messze nézek
tanúja vagyok a létnek,
a fellegek felém szálltak,
köszönve az áramlatnak.

Míntha csak léghajó volna
égi evezőkkel hajtva,
tova szálltak egyre messze,
csodát hintettek szemeimre.

2021. 01. 28.